

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z powództwa E. S., A. F., M. S. i P. S.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej z siedzibą w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 7 lutego 2025 r.,
w przedmiocie skargi nadzwyczajnej Rzecznika Finansowego od wyroku Sądu
Apelacyjnego w Krakowie z 29 października 2018 r. sygn. I ACa 615/17,

- 1. odrzuca skargę nadzwyczajną;**
- 2. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania przed Sądem Najwyższym wywołane wniesioną skargą nadzwyczajną.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 października 2018 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie, w sprawie o sygn. I ACa 615/17 z powództwa E. S., A. F., M. S. i P. S. przeciwko Bankowi S.A. w K. o zapłatę, na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z 24 stycznia 2017 r., sygn. I C 396/16, (1) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że (I) zasądził od Banku Spółki Akcyjnej w K. na rzecz T. S., E. S. i A. F. kwoty po 1925,40 zł na rzecz każdego z nich, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 lutego 2016 r. do dnia zapłaty; (II) oddalił powództwo w pozostałym zakresie; (III) zasądził od T. S., E. S. i A. F. na rzecz Banku Spółki

Akcyjnej w K. kwoty po 1343,52 zł tytułem części kosztów procesu; (2) oddalił apelację w pozostałej części; (3) zasądził od powodów E. S. i A. F. po 2052 zł, zaś od M. S. i P. S. po 411 zł na rzecz strony pozwanej tytułem części kosztów postępowania apelacyjnego; oraz (4) wydatkami na opinię biegłego obciążył Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Skargą nadzwyczajną z 30 października 2023 r. Rzecznik Finansowy zaskarżył wyrok z dnia 29 października wydany przez Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt V ACa 615/17 w zakresie pkt 1 i 3. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie w części, tj. w punkcie 1 i 3 oraz oddalenie apelacji strony pozwanej w całości, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

W konkluzjach skargi nadzwyczajnej, odnośnie do przesłanki ogólnej, skarżący wskazywał, że „[u]chylenie Zaskarżonego Wyroku, a następnie ponowne rozpoznanie sprawy z uwzględnieniem przepisów Dyrektyw 93/13 – pozwoli zatem przywrócić równowagę w stosunkach społecznych, zachwianą przez fakt nieprawidłowej wykładni przepisów prawa polskiego oraz jak również prawa wspólnotowego” (k. 32).

Pozwany Bank S.A. w K., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na skargę nadzwyczajną z 5 lutego 2024 r. wniósł o jej oddalenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. 2023, poz. 1093 z późn. zm., dalej: „u.SN.”) w art. 89 i następnych, wprowadziła oraz uregulowała nadzwyczajny środek zaskarżenia, mający zapewnić zgodność z zasadą demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej.

Zgodnie z art. 95 pkt 1 u.SN. w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw cywilnych – przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. –

Kodeks postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c.

Przepisy ustawy o Sądzie Najwyższym nie regulują warunków formalnych skargi nadzwyczajnej, dlatego też należy zastosować w tym zakresie regulacje zawarte w Kodeksie postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej (a zatem także skargi nadzwyczajnej) należy m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Rozwiązanie takie w pełni koresponduje z możliwymi rozstrzygnięciami Sądu Najwyższego przewidzianymi w art. 91 § 1 zd. 1 u.SN., zgodnie z którym, w przypadku uwzględnienia skargi nadzwyczajnej, Sąd Najwyższy uchyla zaskarżone orzeczenie w całości lub w części i stosownie do wyników postępowania orzeka co do istoty sprawy albo przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, w razie potrzeby uchylając także orzeczenie sądu pierwszej instancji, albo umarza postępowanie.

2. W poddanej pod rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego skardze nadzwyczajnej skarżący dopuścił się dwóch uchybień, skutkujących odrzuceniem skargi nadzwyczajnej.

Po pierwsze Rzecznik Finansowy nieprawidłowo oznaczył zaskarżone orzeczenie, jako wyrok wydany przez Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. V ACa 615/17. Tymczasem sprawa z powództwa z powództwa E. S., A. F., M. S. i P. S. przeciwko Bankowi S.A. w K. o zapłatę rozstrzygnięta została wyrokiem z 29 października 2018 r. w sprawie o sygn. I ACa 615/17. Takie oznaczenie zaskarżonego orzeczenia nie spełnia wymogu z art. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.

Po drugie, skarżący nieprawidłowo sformułował wniosek skargi nadzwyczajnej. Domagał się bowiem zmiany zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie w części, tj. w punkcie 1 i 3 oraz oddalenia apelacji strony pozwanej w całości, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi. Takiemu *petitum* zabrakło wniosku o uchylenie

zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem czy ma ono zostać uchylone w całości lub w części. Co więcej, wniosek skargi nadzwyczajnej nie koreluje z uzasadnieniem przesłanki ogólnej, gdzie skarżący twierdzi, że zasada demokratycznego państwa prawnego przemawia za uchyleniem zaskarżonego wyroku, a następnie ponownym rozpoznaniem sprawy.

Obowiązek oznaczenia wniosku o „uchylenie lub uchylenie i zmianę” (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) stanowi o istocie skargi kasacyjnej (a na podstawie odpowiedniego stosowania także skargi nadzwyczajnej) jako środka nadzwyczajnego, wnoszonego od orzeczenia prawomocnego. Orzeczenie sądu drugiej instancji z zasady nie poddaje się zmianie, a wszelka ingerencja w jego treść musi zostać poprzedzona uchyleniem go w całości lub w odpowiedniej części (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 września 2023 r., I CSK 4438/22).

Wniesiona w niniejszej sprawie skarga nadzwyczajna wniosku „o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia” w ogóle nie zawiera. Skarżący domagał się wyłącznie zmiany zaskarżonego orzeczenia.

3. Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN., orzekł jak w pkt 1 w sentencji.

O wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania wywołanego wniesioną skargą nadzwyczajną Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁸ k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN.

[SOP]

r.g.